

۲۰۲۲/۰۳/۱۴

آصف صمیم

د بناغلي نادر پيرزوينی

۱۳۸۲ کال د قوس میاشت ۱۳ هغه تقریظ چی زما په دیوان چی لا تر اوسه د خینو بی ارزیو له وجهی چاپ شوی نه دی .قدرمن استاد آصف صمیم لیکلی
سید عبدالله نادر

بناغلی عبدالله نادر زموږ په هجری ادبیاتو او مطبوعاتو کې ، یو آشنا نوم دی ،چې همیشه یې د ملي برخلیک په سمون د قلم اوبنکي څخولي ،او په نظم و نثر دواړو په بهیر کې یې پر اولس ژرلي دي ،افغاني مطبوعات چی یې هر چیری موندلی او هر ځای په لاس ورغلی خپل سینه سوی آهونه یې ورته د ملي پیغام په دود ورته سپارلي ، چې د سور زړود سینوساره تنزونه پری تاوده کړي ، دا مخي ته پرته ټولگه د بناغلي نادر د همدغه راز آهونواو څړیکو یوه ژوندی بیلگه ده ،چې دا دی خپل اولس او خورمنوادب مېنو ته یې وړاندی کوی .د بناغلی نادر دا ټولگه چې ، زیاتره د اخلاقي روزنی ملي دردونواو ملی یو والي د اړتیا د احساس پیغام لری که جولي یا شکل له پلوه د هنري ارزښت لوړو پوریو ته نه رسی .خو د پیغام ریښتیا پینه او او صداقت یې لوستوال ډاډمنوی ،چې دا له یوه یېڅلي او پر ملی یو والی او ملی خپلواکی مین زړه نه راوتی کوي دي ، چې زموږ بناغلي قلموال پری د وخت د سیاسي او جنګي ماشین د چلونکو غوړونه کڼه ول غواړي ،بناغلی شاعر په هغو سیاسي نازولو خولي گرځوی .چې یې د کرامت نظر دخپل ځوریدلی او رنځیدلی اولس د سولی او سوکالی له پاره کافی شافی گڼي لکه عرض چې وشو ،د دغی ټولګي ټوله میخ پانگه د کره کتونکیو ټولی پښتني غوښتنی او د کره کتنې یا هنری ځانګړینو ټول ارونه او ارزښتونه نه شي رانغاړلای او جولیزی کمزوری او نیمګړی به هرو مرو په کې تر سترگو شي ، خو دی که له یوی خوا په خپلی دغی اورپینی سره خپله ادبی تنده ماتول غواړی ،نو د بلخوا د خپلو ملی دردونواو ناخوالو سیند په یوه نیم بنده هنری گوټ وچول هم غواړي ،زه په داسی حال کی چی بناغلی عبدالله نادر ته د ده د هنری بر تګ او په هنر کې د مسیحایی اغیزد پیدا کیدوله پاره لاس په دعا یم ،دا وړاندیز هم مخی ته وررېدم ،چې لږ تر لږه دي د خپل هنری لوړ تیا له پاره هم د ځان ارزونی له ترخه حقیقت او اړتیا سره د یارانۍ دود وپالي چې په دي توګه یې هم د زغم او سینی اوږده ،او هم زیات شی ،او د کره کتونکیو د گوتنیوی او څیړنی چار ته هم ډرانه وکسی ،د دي لمړی ټولګی په راوتو یې د مبارکی وړ بولم.

په نمانځنه محمد آصف صمیم ۱۳۸۲/۹/۱۳

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلپکنې د لیکنيزې بڼې پاڼوالې د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

یاهو

که مونږ د تخنیک په میدان کی، د تجاریو د پایلو په لړ کی د خورا هوساینی او آسانتیاوو خاوندان شوی یو، چي په اصطلاح د مکان او زمان تر مینځ په ملیونونو اورود واټن مو ساعتونو او دقیقو ته رالند کړی، نو د معنویاتو په میدان کی هم زموږ د بشری تکامل لړی د فرهنگ له لاری غزیري، او شعر هم د فرهنگ په اجزاووکي راځي. په دي توگه د انساني رسالت د سالمیت مسئله په نورولاروسر بیره د شعر په توگه هم څاریدای شی .

شاعر هغه څه یا هغه ټولنه غواړي چي په حقیقت کی باید (وای) خو په واقعیت هغسی ټولنه (نشته) او په دي توگه دغسی غوښتنه چي د جامعی د معنوی ارتفاع له پاره له شاعر سره پیدا شوی په بیرونی نړی کی ورته د ځواب او رامینځ ته کیدو په لار کی شتو خنډونو هغه څه چی باید (وای) او اوس (نشته) ناشونی کړی دي. داسی نور ډیر احساسات هم شته چی په تحت الشعور کی په سر ټپیدلي وي، یا وټپیري. نو د یو ریښتینی پیغام په توگه په شعر کی انځور کیري د شاعر په تحت الشعورکی دغه ټولي رد شوی غوښتني بیلا بیل ډولونه لری. کله حماسیو عشقی، تصوفی، مذهبی، او کله کله په نورو ډولونو وي .

که چیری و پوښتو چی د شاعر دا رنگه پښتني څوک څو بولای شی ؟

دغه پوښتنه چی که چیری په څه څیر سره ورته وگورو نو لا چار داسی ځواب ځانته ووايو، چي دي پوښتني ته ټلنه او ټولنوال ځواب نه شي وبیلاى بلکه د نوموړي شعردي ته ځواب وايي ځکه ټولنه په ټولنوال يا په کي رامینځته کیدونکي تغیرات د فطرت پوری تړلي دي، یاني په فطری توگه به انسان زیږي، لویږي، بوډا کیري، او بالاخره مری، یا لمر په سهار راڅیژی مانام به ډویږي، او یا هم دا چي، زیږیدلی انسان به د نورو نورو بدلونونو او تغیراتو لامل شي، چي هغه هم له آره تر فطرت پوری تړلي ده، ځکه دا د انسان فطرت دی، چی دی به کار کوی او د کار په پایله کی، طبعاً تغیر رامینځ ته کیري، نو پوښتلاى شو چی، د شاعر غوښتني ته فطرت هم بشپړ ځواب ونه شو ویلاى، بیا ولی شاعر د فطرت په مقابلې مبارزه کوي، آیا د فطرت په وړاندی مبارزه به لیونتوب نه وي ؟ داسی پوښتنو ته به لوستونکي بیلا بیل ځوابونه ووايي، او ممکن زیات به یی سم او پر ځای وي، خو زما په اند، دلته د فنکار مقام یا دشاعر مرتبه په اصطلاح تر فطرت هم، لوړه او عالی بریښي، یاني شاعر غواړي فطرت بشپړ کړي، همدا لامل دی چي شاعر غواړي چی داسی ټولنه رامینځ ته شي چی باید (وای) خو په واقعیت کی (نشته) نو د فطرت د دغه نیمگړی نړی د بشپړ تیا له پاره سر په زنگانه شوی. اقبال لاهوری وايي چي :

فطرت نهین اگرچه عاجز

جو اوس سی نه هوا، توکر

ژباړه: که څه هم فطرت بی وسه نه دی، خو چی څه له فطرت پوره نه وي نو ته یی بشپړ کړه. اقبال لاهوری د فنکار یا د شاعر مقام ته په داسی مرتبه قایلیري چی په اصطلاح د فطرت د نیمگړتیاوو په بشپړاوی بوخت دی، او غواړي چی یوه داسی ټولنه رامینځ ته شي چی په هغی کی، د نیمگړتیا تصور یوه له امکانه لیری خبره وي، نو د شعر نړی ته پناه وړي، او په حل پسی یی گرځي، ځکه شاعر د یو تیوریسن په توگه د بنی او هوسا ټولني لوړاوی او عظمت د بنو صفاتو ښکلا د زیرونی څرنگوالی رانبايي او راشولی، چی په دي سره یی نیم کار سر ته رسولی، او دا نو دنورو کار دی چی دي ته د عمل جامه واغوندي، او همغی ټولنه رامینځ ته کړي چي شاعر یی غواړي. کیسه رانه فلسفی خواته لاړه، او په تقریظ یا سربزه کی به نه پوهیږم چی دا ډول خبرو ته اجازه وي کنه ؟ خو تمه می دا ده چي لوستوال به می ویني په هره توگه د سید عبدالله نادر اشعار هم، د داسی یو په سر ټپیدلي احساس په پایله کی رامینځته شوی، نادر صاحب خپله ټولنه ډیره دقیقه مطالعه کړی، د دي دردونه یی احساس کړي او دهغی په رغونه کی یی فکر کړی. او په نتیجه کی یی په حقایقو سمبال پیغامونه پریني د بیلگي په توگه دنومړي لاندی شعر کی وینو چی وایي :

د سولي فرشته

یو شهکار د عظمتونو، د قدرت یی
ته پیکر د خواهشاتو د شهوت یی
دغه دیو ته که تسلیم شوی، ملامت یی
ته مسئول د ستر هدف او رسالت یی

ته انسان یی، نمونه د کرامت یی
د هوی او د هوس سره په جنگ یی
تا ته یی نفس د امتحان د پاره در کړ
امانت بارونه، تا ته سپارل شوی

د پانو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکی په څیر و لولی

ته ماليار يي د خالق، په دغه بڼه كې
ته باعث د دي چمن ، د طراوت يي
ته دامن او د سولي فرشــته يي
ته حامی د دي وگړو، د عزت يي

نادر صيب د بشری اصالت هغو ټكو ته پام كړی، چي د یوی ټولني د رفاه په لار كې د بنسټ په توگه ياديدلای شي ، د بيلگي په توگه د نوموړی لاندی شعر ته گورو.

د معرفت ډیوی

له بنساره وځم ويرانو كې، يو انسان لتوم
چي په وينا يي، روښانيږي، كوردلانو زړونه
چي په ليدويي د انسان، روح او روان شي تازه
چي په موزون كلام كړي ونيلى سنگدلانو زړونه
هغه مانوس چي په، اسرارو باندی پوی شی دژوند
چي د كلنو تربگنيو، دښمنان كړي ، پخلا
چي راته وښيي د زړه، او دضمير روښنايي
چي د حكمت خبری واورم ، د عبرت په غوږو
چي د حكمت څلى يي ، جگه په آسمان لگيږي
هرخوا چي گورمه ديوان دي په صورت د انسان
د نفس هوی، په گونډو كړي، قافلی سالاران
ډير زهير كړی، دي ژوندون يمه ديوانو سره
داچي په سپينه ورځ كې سر، په ويرانو يمه زه
له څنگه تللی ، د افسوس هغه كارون لتوم

زه له ډير پخوا ، د نادر صاحب له اشعارو سره بلد وم ، په مطبوعاتو كې می لوستلي وو. خو دا راته نه وه معلومه چي وټيزوزنځيرونو، د نادر صيب د شعر كوتری له پښو تړلي او نه پريردي چي د ديوان په توگه د چاپ په بلی كيني مگر كله چي خبر شوم ، چي مټي يي رابډو هلی دي ، او غواړي چي د نادر شعرونو ته وزری وركړي ، او دلوستوال د ذهن په بلی يي كښينوی ، خدای شته ډير خوبش شوم . خدای دي زمونږ پښتنی فرهنگ له پاره داسي پياوړي او با احساسه پښتانه ژوندي لری ، چي تر ډيره پری زمونږ پښتنی فرهنگ او ادب و وياړي، زه له نادر صيب سره په ډيرو مجالسو كې ناست يم ، په نوموړي كې می ټول هغه صفات ليدلي چي شهيد سيد حسن شيبون درلودل . د نادر صيب احساس او له خپل فرهنگ سره اورنی مينه او په دي لار كې ځانگړی لگښتونه د ډيري ستاينې وړ ده . زه پوهيږم چي نادر صيب په ډيرو ستاينو نه خوښيږي ، او زه به هم ورته شايد معلوم يم ، چي په سريزو كې د ډيرو ستاينو پلوی نه يم . خو دا د نادر صيب لومړنی اثر دی . چي د چاپ له ستونی تيريږي ، ځكه يي كره كتنه لوستونكيو او نورو ليكوالو ته پريږدم ، او تاسی درانه لوستونكي هم د ځان په څير په مينه د دي اثر لوستولو ته رابولم .
په ټوله پښتنی مينه قاضی سيد اختيار (سباوون كابل افغانستان) ۱۳۸۱/۱۰/۲۶

د پاڼو شميره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاری ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكنی د ليكنيزي بڼي پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په څير و لولی